

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Døden

Citation: Wied, Gustav: "Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967", i Wied, Gustav: *Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 202. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied05val-shoot-idm140270075425184/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967

DEGNEN. Ja, saa blev da Lars Andersen puttet!

MADAM RASMUS (sukker dybt).

SØREN ROSIN. Den tykke fra Ornegaarden var der, og Amtmanden.

DEGNEKONEN. Ja, jeg saa' dem, da jeg gik herover!

MADAM HANS HENRIK. Var di i Dragten?

DEGNEN. De var begge i Embedsuniform, ja. Handlingen var særdeles stemningsfuld.

SØREN ROSIN. Ja, det var s'gu en smuk Begravelse. Saa den en faar vi andre ikke!

RASMUS GAARDMAND (staar med Broderet op ad Væggen henne ved Ovnen for at tørre paa Tøjet). Hvor er Marenstine?

MADAM HANS HENRIK. Hun er ude ved Maden.

SØREN ROSIN (hen til Vuggen). Han sover s'gu godt, bitte Hans Jørgen!

DEGNEN. Ak ja, det uskyldige Kræt! Han bærer jo ingen Fornemmelse af, at hans Fader og Forsørger er stedet til den evige Hvile!

Uhyggesvanger Tavshed, under hvilken Madam Stovan ser sig Solt til ubemærket af de andre at trække sin Husbond i det ene Frakkeskød.

DEGNEN (venligt om mod hende). Hvad godt, Skatkammer?

DEGNEKONEN (hviskende, med en tyssende Haandbevægelse). Du glemmer ...

DEGNEN (ligeledes dæmper). Jeg glemmer intet, Basse! Jeg har selv egenhændig indført Barnets og dets Forældres Navn i Kirkebogen!

Døren fra Køkkenet bliver sabnet, og man hører

MARENSTINES (dybe, rolige Stemme). Gaa saa ind, Niels, nu skal I spise.

NIELS FORKARL (træder ind og ser sig sky omkring. Han er fulgt af Hvidlap, der uden Tøven lægger sig hen under Kåkelovnen for at faa Pelsen tørret).

Køkkendøren bliver staaende aaben, og Stuen fyldes øjeblikkelig af en stram Lugt af Kaal blandet med Osen af Flæskesteg. Ogsaa Mændenes væde Klæder parfumerer Lokalet.

SØREN ROSIN (der har staaet uvis og tøvende og skæver hen til de to Gaardmænd, tager pludselig et langt Skridt hen mod Niels, trykker hans Haand og siger). Goddaw igen, Niels! Naa der er du? Hvorfor fulgtes du'ne hjem med vos andre?

NIELS FORKARL (trækker Haanden til sig og mumler noget ubørligt). Rasmus Gaardmand hoster hult, Hans Henrik knyter Hænder, de to Hustru'er bøjer sig dybere over Strikkevojet, og Degnen med Frue staar dumme.

I det samme kommer Marenstina ind, bærende et stort Lørjad Juld af dampende Hvidkælesuppe.